

DISSERTATIONIS,
DE
BIBLIOTHECARIIS
ACADEMIÆ ABOËNSIS,
PARTICULA UNDECIMA.

QUAM,

ANN. AMPL. PHILOS. ORD. AURAICO,

publico examini,

in Auditorio Philos. die xx Jun. a. MDCCCXXIII,
h. a. m. f.

PRÆSIDE

Mag. FREDR. WILH. PIPPING,
Hist. Litter. Prof. Publ. Ord. & Biblioth. Acad. Praefecto,

PRO SUMMIS IN PHILOSOPHIA HONORIBUS,

modeste subjicit

GUSTAVUS HENRICUS INGMAN,
Ostrobothnienfis.

ABOÆ, typis FRENCKELLIANIS.

VIRO PLURIMUM REVERENDO ATQUE
PRAECLARISSIMO,

PRAEPOSITO HONORARIO,

PASTORI ECCLESIAE ÖSTERMARKIENSIS
MERITISSIMO,

NEC NON

MEDICINAE DOCTORI EXPERIENTISSIMO,

Dn. Mag. ABRAHAMO CAJANO,

Avunculo Dilectissimo

Sacrum

D. V.

Devotissimus ex Matre Nepos
GUST. HENR. INGMAN.

THESES.

I.

Manifestus est Historiæ in Philosophia usus. Neque Philosophia Historiæ minorum præbet opem; quæ quidem maxime in factorum veritate examinanda et causis eventuum explorandis lese exserit.

II.

Attamen cavendum, ne in hac re peragenda vel ratiociniis vel hypothesibus nimis tribuamus. Nam hypotheses, in Historia, ut in Scientia Naturali, ad illustranda phænomena quamvis cum fructu adhibentur, ad illas tamen confirmandas hæc perperam usurpare non licet,

III.

Ars scribendi alphabetica cum multis nominibus certe præferenda sit, non minus symbolicæ, quam characteristicae arbitrariorum, quibus et olim usæ sunt, et hodie utuntur nationes admodum paucæ; haud dubitamus, quin Pasigraphia quoque, sive ars scribendi characteristica universalis, exigu omnino sit usus.

IV.

Vehementer eos errare, qui Scriptores antiquos classicos linguæ tantum descendæ causa legendos putent, hosce diurna nocturnaque manus qui versaverit quisque, confiteatur necesse est.

1665, ANDREA THURONIO, viro ingenii felicissimi, judicii acerrimi, doctrinæ uberrimæ, sollertiaeque tam agendi quam cogitandi excellentissimæ, cuius æmulos liberalium artium palæstra hæc Auraica dignos nutritivit admodum paucos (*ww*), fortuna Nostro propitior repente adspirare cœpit. Quasi deleta neinpe offendionum præstinarum memoria, non tantum vicariam Facultati Philosophicæ commodare juslus est operam, in defuncti partibus tam legendo quam disputando, unacum Adjuncto secundo, Mag. PETRO LAURBECCIO, ita, opinamur, sustinendis ponendam, ut suam uterque scientiam doctore ordinario orbatam, Physicam scil. alter, alter Logicam, traderet, sed decreta etiam munerum, quæ juncta aliquamdiu gesserat THURONIUS, separatione, utpote rationibus Academice et studioſæ in primis juventutis maxime conductura, PETRÆUS, non minus eorum quæ Secretarius, Adjunctus et Bibliothecarius præstitit, quam Regiæ Majestatis Cancellariique votorum consentientium ratione habita, et Facultati eidem nullo pacto prætereundus, et Consistorio dignissimus visus est, qui primus omnium vacuas has sedes petentium, et quidem solus, Regi per Cancellarium sisteretur, Physices Profesor ordinarius no-

P minan-

Acad. communicata, Protoc. Conf. d. 26 Apr. (alterutri horum locorum lapsu calamii error diei obrepit) 3 Maii, 1, 6 Jul. & 10 Nov. e. a. nec non Libellus Consistorii, S. Regiæ Majestati a. 1656 eo consilio exhibitus, ut aliquod ejusdem generis beneficium Regium JUSTANDRO annueretur, in prototypis litterarum aa. 1640—1689 extans.

ww) Pars manca, pars quoque falsa quamvis sit eorum, quæ de hoc viro narrant STJERNMAN, in *Aboa Literata*, et HAMMARSKÖLD, libro *Historiska Anteckningar, rörande Fortgången och Utvecklingen af det Philosophiska Studium i Sverige*, digna tamen sunt quæ legantur. Quibus igitur ducibus vitam ejus contemplaturos, data hac occasione, erroribus ut præcipiat locus, monendos duximus, Laurea Philosophica cinctum fuisse THURONIUM a. 1653, Professorrem Logices factum 1657, et simul Physices a. 1660.

minandus, duobus in electione altera propositis, ut quorum alterutri Professio Logices cederet (xx). — Injunctum ambientium cuique horum a Consistorio Academico d. 20 Sept. anni proxime dicti officium, publice disputando Constitutionibus Academicis quamprimum satisfaciendi, quo specimine quandoque persolverit PETRÆUS, nullam hoc anno editam ejus dissertationem notam habentes nos omnino latet; nec a fide plane alienum censemus, patratum non esse jussum, cuius plurima evanuerat vis, suo cuique loco jam designato præsintoque rei peragendæ quoque ordine. Cujus absolvendæ moram saltem Cancellario injectam hinc non fuisse longam, testantur Litteræ ejus, Holmiæ d. 3 Nov. e. a. datae, quibus, novorum Profesorum Physices atque Logices nominationem Consistorio nuntiaturis, Regia utriusque Diplomata adjuncta jam erant (yy); horum autem in recensione cum omislus sit nomina-

xx) Cfr. Protoc. Consist. Acad. dd. 13, 20 Sept. a. 1665, Litteræ Profesoris JUSTANDRI, Decani, nomine collegii philosophici in fidem electionis d. 19 Sept. exaratae, et Consistorii illæ ad Cancellarium d. 23 Sept. e. a. missæ. E Prot. d. 28 Sept. ad verbum excerptentes suffragium Procancellarii, Doct. Joh. GEZELII, Sen., gratiæ qua apud Illustrissimum Cancellarium plurimum valuit PETRÆUS, testimonium certissimum, operæ pretium facturi nobis vili sumus. Quod ita sonat: "Alla åro mig obekanta, veet fördenskull inthet uthau det iagh hördt hafver. M. Petrai promotion söker Cancellarius Acad. högt, det iagh förnam tå iagh var i Stockholm, och federmeta aff Cancellarij breeff om M. Petraeo, om någon fåtties i Election medh Petraeo, står den vist tillbaka, tycker fördenskull mig att M. Petraeus årnas till Prof. Phys. allena."

yy) Ex voto Senatus Acad. aliquantum tractam rem, quæ longiorem non pateretur dilationem, se non potuisse quin ad Regem tandem referret decidendam, rescribens Cancellarius, nonnihil spatii, disputationes forte edituris necessarii, datum quidem indicasse videtur; sed brevissimam expectationem eam commemoratione vix dignam concedat, credimus, qui mense tantum interjecto responsum epistole suæ tulisse Consistorium perpenderit.

minationis dies, ipsis nunquam visis conjectura tantum assequi licuit Octobreū mensē, quo Physices Professor Regius atque Ordinarius constitutus sit PETRÆUS.

Sacris publicis auspiciandi muneris, quando ipsi opportu-
num foret, potestate novo Profesori data, sollemnia hæc anno
sequentī 1666, d. 13 Martii, cæremoniis rituque majorum mo-
re receptis peracta sunt, legendique initium octiduo serius fa-
ctum, hora matutina VII;a, immo VI;a diebus Veneris, ne a pre-
cibus in templo publicis discentium cohors impediretur (zz).
Viduæ autem antecessoris, SARÆ MEISNER, proxime comme-
moratis Cancellarii Litteris cum reservatus esset, volvente an-
no gratiæ (aaa), plenus salarii duplicitis marito antea concessi
usus, nec ordinarium Profesoris Stipendium, nec cæteras mu-
neris dotes, ante annum 1667 Nostro percipere licuit, Tha-
leris C tantum argenteis, præter salarium Bibliothecarii, e Fi-
sco Academiæ pro annuo labore interea compensato (bbb). —
De administratione Bibliothecæ decadendi moram et hæc eadem
res quandam, et longiorem attulere tam exspectatio succes-
toris, qui a Consistorio quidem d. 15 Nov. a. 1665 jam ele-
ctus, confirmatione tamen Illustrissimi Cancellarii ante d. 21
Aug. a. sequentis munitus non fuit, quam rationes Bibliothe-
ce, eum in ordinem sine dubio ante discessum redigendæ, quo
P 2 maxi-

---

zz) Prot. Consist. Acad. dd. 7 Febr. et 7 Mart. a. 1666.

aaa) Rebus viduæ afflictis consulere studens Consistorium Academicum,
scripto d. 28 Octobr. a. 1665 signato Cancellarium suum supplex
adit, petens ut roganti illi vel alterum in annum prorogaretur re-
liefis Profesorum vulgo concessa gratia, vel alio quodam beneficio
augeretur; sed incassum, aliter cum ante adventum scripti hujus
sanctum jam esset.

bbb) Prot. Cons. Acad. dd. 7 Febr. 7, 28 Mart. XI Apr. et 23 Maii
a. 1666.

maxime opus erat libris in alias manus transituris. Instando autem tandem evicit successor futurus, Mag. PETRUS LAURBECHIUS, ut nondum accepta confirmatione illa, præsentibus attentæ inquisitionis testibus Bibliothecæ Inspectoribus ejus anni ambobus, thesaurus hic mense Majo a. 1666 sibi traderetur (ccc). Defuisse tum libros nonnullos testantur Acta, sed Bibliothecarium decedentem haud defecisse argumenta, quibus culpa se exsolveret, in confessio simul est (ddd).

Novum jam vitæ stadium, Profesoris Physicæ vel Philosophiae Naturalis, quæ Physiologia quoque vocari olim suevit, officio suscepto initum, perlustrantibus nobis tot obvenierunt a recta semita aberrationes, tot alienarum a mente literarum studiis apprime intenta curarum gesiones, tanta animorum, invidia, iracundia, immo nullo non privato affectu, exardescientium, contentio, ut quo longius a carcere ventum, eo velocius PETRÆUM effugerit spes, sine offensione ad metam perveniendi. Hominem, muneric partibus suarum rerum curam nullo non tempore præponentem, in turbulentissimo adeo vitæ articulo tantaque omnium implicatione illis gerendis nonnisi perfusoriam dare potuisse operam, nemini non ad intelligendum est pronum. — Scientiæ quidem, quam proficendam sumserat, faciem, illa ætate apud nos præprimis vulgarem contemplantes, senium referentem Philosophiæ Scholasticæ, qua, inani systematis ædificio mirifice delectata, ad dialecticas tricas devolutum erat naturæ studium, fundamento carens idoneo, adeoque portas superstitioni haud raro pandens, nova principia divulgari cœpta amplectentem PETRÆUM, minime culpandum, quin potius de meliore nota commendandum censemus, quod inveteratas opiniones deserens, firmam vulgi

ccc) Prot. Confis. Acad. dd. 21, 28 Mart. 9, 16 Maji a. 1666.

ddd) Prot. Conf. Ac. dd. 23 Maji a. 1666 et 12 Jun. sequentis.

vulgi judicio frontem porrigerere ausus sit (eee). Dolendum etiam quamvis sit, a sobria Philosophia, duce Joh. AM. COMENIO, recte ipso haud gnaro viæ, nec perspicaci satis Philosopho, utut laudabili ad opinionum commenta quævis delenda melioraque promovenda studio ducto, discessisse Nostrum; haud tamen miramur, perpendentes quantum auctoritatis ubique haberet olim, emendata pueros instituendi arte clarissimum exemplum Philosophi illius Moraviensis, cuius multum his etiam oris nomen eo tempore erat. Neque facile persuadere nobis possumus, novitate disciplinæ alienatos fuisse, ut prohibetur, a PETRÆO Studiosorum animos, cum junioribus nova acceptissima vulgo sint, sed seniorum fugillantium judicio stetisse putamus, si qui essent, principia ejus physica in dubium vocantes, quamvis cæterum a culpa omni liberare non possumus doctorem, ab ipsis primordiis fere invisum discipulis (fff). Quemadmodum autem offensionis maximum habet culpa, ut minime

---

eee) In Prot. Conf. Acad. d. 27 Mart. a. 1667 hæc leguntur: "Talte Rector huru Studioſi vilia öfvergifva Prof. Phys. Lettiones, efter han har nyia Principia, såsom Masaſ, Lucem och Spiritum, efter Comænium. Resol. at han skal blifva af Decano tilltalter." Cfr. Tidningar utgifne af et Sällskap i Åbo, år 1783, pag. 140.

fff) Inter alia unde PETRÆUM nullam apud discentes iniisse elucet gratiam, insignis est ipsius in Prot. Conf. Acad. d. 26 Apr. a. 1676 occurrens confessio, ex qua, quamvis subreptitia et ad acerbitatem objurgationis leniendam, qua collegam, Professorem Theologice PETRUM BÅNG, asperæ nimis tractationis accusaverat, proprie exhibita, judicio haud anticipi cogitur, ipso inaugurali die insectationibus quorundam petitum fuisse novum Physices Professorem. Locum heic habes: "Doct. Bång badh M:r Petræum förklara sigh på det bref han honom hafver tillskrifvit, då excuserade sigh Petræus, det han mente med omilda händer, dhe Studenter som achtade efter honom, då han introducerades." De causa ipsa BÅNGIUM inter et PETRÆUM, pluribus infra.

minime ignorantia aut errore peccatum sit, ita minoris habita novitatis reprehensione hac, toxæ tamen, ex incuria, malevolentia, et inquietudine mentis, disensionibus atque turbis gaudentis, profectæ gratiam facientes nullam, non possumus, quia majorem concedamus vim inculcationi leviter deserti officii, in quam eo sæpius incidit PETRÆUS, quo magis in auctoritatem suam adduxisse sibi eos videretur, quorum sententia res Academicæ dijudicarentur. Perenni similitate incensis singularibus quorundam, Nostrum nunquam non increpitantium, odiis exaggerata quidem, immo provocata haud raro, suisle peccata ejus, nulli negamus; sed ab officii religione sæpius impudentiusque declinantem ipsum objurgationis justitiam admisisse, confiteri simul fas est. Nec enim negligentiæ culpa vacare potuit, qui publico muneri colendo domestica et privata quævis anteponens negotia, omnis in his fuit, a loco diutius haud raro absens, relicta quamplurimum aliis tota illius molestia, neque improbitatis parum habuit audacia, consummatæ eruditioni, diligentæ intentiori atque integritati probatae debita, lautiora, sibi postulando præmia, ignaviam quo majori gerendorum Onere, eo graviore intermislorum delicto obruens. Argumenta judicij hujus Lecturis subministrabit viæ cursus continuatus, veritatem probabit expositio rerum ipsarum.

Tranquilliore, ut supra narravimus, serenitate illustratos ultimos, in Bibliothecæ præfectura exactos annos, qui subsecuti sunt sex primos in juventutem Academicam cognitione physica imbuendam impendendorum, placidiores itidem nec ullis vel factorum eventibus vel fortunæ casibus memorabilioribus distinctos, festinante transilientes calamo, ad ea properamus tempora, quibus sentiendi et agendi ratio animique indeoles Nostri, factis probatæ, ita eminuere, ut quid homini quidve forti tribuendum, perpendenti nemini dubium sit. Carbone igitur primum notandus est annus 1671, quo Holmiam pro-

profectus, jura quippe judiciis domesticis sibi negata requisitus quædam, procelloso eo se commisit æquori, non tantum vadis litium notis, sed nullius non occultæ velitationis, machinationis, ambitionis, novarum rerum molitionis, discordiæ iracundiæque scopulis referto, unde salva puppe in portum redeundi spem prudentiæ vel consideratissimæ, multo magis temeritati, in fluctibus non secus ac in diversorio peropportunuo requiescenti, periculorum multitudo non potuit non abscondere. Lites vel aliis intendens, vel ipse contestatus, plurimas easque ut minoris plerumque aestimatas, ita levioris et ad rixas proni animi indicia forte habendas, annon existimationi famæque suæ parum consuluerit PETRÆUS, hujus non est loci decernere; observandum autem, ab hoc maxime tempore dicendis causis adeo irretitum, ut in jure perpetuo fere hæserit, publici officii turpiter neglecti culpæ succubuisse.

Holmiæ agendæ causæ illius naturam, deficientibus certioribus ejusdem notis, definire non possumus; privatæ autem originis fuisse liquet, iniquiori quamvis legum interpretatione cum in discrimen vocatum videretur jus Academiæ causas suorum quasvis cognoscendi decidendique, pro se dicens PETRÆUS litem facere voluerit Academicam (ggg). Justa igitur quærendi adest ratio, quo pacto illi facile adeo licuerit salutem publicam propter suam utilitatem deferere, ut bienni absentia cunctanter admodum non in jure solum, sed hæreditatis partitione negotiisque familiaribus atque domesticis variis, per diversa Sveciæ loca res suas agenti (hhh), redditus nunquam

ggg) Consistoriorum etiam eo adduxit, ut C Thalerorum subsidium iter ingressuro polliceretur, supplicibusque libellis et Cancellario et S. Regiae Majestati causam ejus commendaret. Cfr. Prot. Conf. Acad. dd. 8 Febr. 17, 21 Jun. et 22 Nov. a. 1671, atque 30 Mart. et 19 Oct. a. 1672.

hhh) Protoc. Conf. Acad. d. 19 Oct. a. 1672. — Bona, mortuo nu-

quam dicto, sed de die in diem patienter exspectato tempore, succurrere grave haud duxerit Senatus Academicus, Poëseos Professori Mag. PETRO LAURBECCIO vices ejus, exiguo admodum CC Thalerorum Cupreor. præmio annuo præstandas, tradens (iii), benevolentiaque gratuitæ eo usque procedens, ut parum abfuerit quin, emolumenta vi Constitutionum Academicarum sibi ratione officii cœsura, præsidenti animo Norcopiæ d. 31 Mart. a. 1673 scripta epistola poscenti, Rectorum quoque ejus anni decerneret (kkk).

Ad patrios lares ineunte æstate a. 1673 tandem reversi, Sacrumque verbi Divini ministrorum in ordinem dic 7 Jun. cooptati animum viresque, novis iisque laboriosissimis recens suscepiti officii gravissimi partibus intentas, spartæ Academicæ rite obeundæ eo minus sufficere potuisse, quo fervidiore opera jam amplectenda eslet disciplina physica, longa ejus absentia desolata, manifestum est; accedentibus igitur præterea multarum rerum, quæ homini commodi sui studiosissimo non potuerunt non cordi esse, sollicitudinibus, longius et a litterarum et a recti studio avocatum fuisse, quam ut, asperiore indies facta via difficultatumque aucta mole, redeundi affulgeret spes, mirum neque ulli videri potest. Socero suo, Mag. MARTINO STÖDIO, Theologiæ olim in Academia Aboënsi Professori, jam Emerito et hoc nomine sibi reservatæ Annexæ Nondalenensis Pastori, octogenario, laboribus curisque ecclesiasticis sustinendis jam impari, ut vicariam præberet operam, sacerdotalem ambiens dignitatem, Ecclesiastes constitutus est Gratiaevallenensis;

suspi-

---

per avunculo CAR. POMERENING, hereditate sibi cedentia obiturus, Norcopiæ certe aliquamdiu distinebatur.

iii) Prot. Conf. Acad. dd. 22 Nov. a. 1671, 17 Jul. 27 Nov. 1672,
et 5 Febr. atque 28 Maij 1673.

kkk) Prot. Conf. Acad. d. 10 Maij a. 1673.